

SVOBODA SEBEZAPOMNĚNÍ

Cesta k pravé křesťanské radosti

Timothy Keller

TRITON

TRITON
Praha / Kroměříž

Timothy Keller

SVOBODA SEBEZAPOMNĚNÍ
Cesta k pravé křesťanské radosti

SVOBODA SEBEZAPOMNĚNÍ

Cesta k pravé křesťanské radosti

Timothy Keller

přeložil Václav Petr

Stanislav Juhaňák – TRITON

Timothy Keller

Svoboda sebezapomnění

Cesta k pravé křesťanské radosti

Tato kniha ani žádná její část nesmí být kopírována, rozmnožována ani jinak šířena bez písemného souhlasu vydavatele.

© Timothy Keller, 2012 (reprinted four times),
2013 (reprinted three times)

© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2014

Translation © Václav Petr, 2014

Cover © Renata Brtnická, 2014

Vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,
Vykáňská 5, 100 00 Praha 10,
www.tridistri.cz

ISBN 978-80-7387-774-3

ÚVOD

Čím se vyznačuje srdce, jež prodělalo radikální proměnu skrze milost Boží? Pokud věříme v Krista, jaká by měla naše srdce být? Nejde o prostou etickou otázku poctivého jednání. Mravně a poctivě se koneckonců můžeme chovat i tehdy, jsou-li naše srdce naplněna strachem, pýchou, nebo touhou po moci. Jde o otázku srdcí, jež jsou od základu proměněna milostí Boží – a o to, jak se taková proměna projevuje v reálném životě.

Soustředíme se na následující pasáž z Pavlova 1. listu Korintským:

A tak ať se nikdo nechlubí lidmi. Všechno je vaše, ať Pavel nebo Apollos nebo Petr, ať svět nebo život nebo smrt, přítomnost nebo budoucnost, všechno je vaše, vy však jste Kristovi a Kristus je Boží. Proto ať nás všichni pokládají za služeb-

níky Kristovy a správce Božích tajemství. Od správců se nežadá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným. Mně tedy pramálo záleží na tom, soudíte-li mě vy nebo jakýkoliv lidský soud. Vždyť ani já nejsem soudcem sám nad sebou; ničeho si nejsem sice vědom, tím však ještě nejsem ospravedlněn, neboť mým soudcem je Pán. Nevyslovujte proto soudy předčasně, dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě, a zjeví záměry srdcí; tehdy se člověku dostane chvály od Boha. Toto jsem, bratří, kvůli vám vztáhl na sebe a na Apolla, abyste se na nás naučili, co znamená ,ne nad to, co je psáno‘, a nikdo se nepyšnil jedním z nás proti druhému. Kdo ti dal vyniknout? Máš něco, co bys nebyl dostal? A když jsi to dostal, proč se chlubíš, jako bys to nebyl dostal?

1. list Korintským 3,21 – 4,7

Korintskou církev sužovala nejednota. Původní sbor založil Pavel. Ale jak je zřej-

mé z odkazů na jména Apollos a Petr (tj. Kéfas), později přišli do Korinta další hlásatelé evangelia. V důsledku toho se různí lidé stýkali s různými význačnými kazateli. Zatímco jednu osobu učil a vychovával Pavel, jiného člověka učil a jmenoval do vyšší funkce Apollos (jiný významný učitel) atd. Avšak místo toho, aby všechny uspokojil buď Pavel nebo Apollos, stalo se dělení do skupin otázkou toho, kdo získá převahu nad ostatními. Jedni prosazovali jednu stranu, druzí druhou, a ve sborech nastal rozkol. Jeden člověk prohlašoval, že by se měl stát vůdcem, protože se učil u Pavla, tedy u *samotného* svatého Pavla. Jiný se hlásil k jinému význačnému kazateli. A tak se církev drobila.

V uvedené pasáži Pavel poukazuje na kořeny rozkolu, jimiž jsou *pýcha* a *vychloubání*. To je důvod, proč se navzájem nemůžeme dohodnout, proč není na světě mír a proč nemůžeme žít pokojně vedle sebe. Zamyslete se. Jedenadvacátý verš začíná *,ať se nikdo nechlubí‘*, v kapitole 4,7